

CURIERUL JUDICIAR

ZIAR SĂPTĂMÂNAL

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — PRACTICĂ

ADEVER SI LUMINA

JUSTITIE SI LIBERTATE

DIRECTOR: PETRE BORS

PROPRIETAR: I. S CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 »
Pe 3 luni 8 »

Studentii plătesc pe jumătate
Pentru străinătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCURESCI
No. 35, STRADA COLȚEI, No. 35

Un număr vechi 2 Lei

S U M A R :

Incheierile Tribunalului date pe cale de procedură grațioasă sunt susceptibile de apel? de d. Petre Bors.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ:

Inalta curte de Casație secția I: Ministerul de Resbe¹ cu locot. Ghiță Nicolau.

Idem: Societatea de Construcții, A. G. Louiso și Ministerul Lucrărilor Publice cu Primăria Galați

Idem, secția II: Al. Vilner și alți nouă alegători contra decisiunii No. 291/94 a curții cu jurați din jud. Bacău.

Curtea de Apel Galați secția I: Petre Naum Petru cu Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și alții.

Tribunalul Dolj secția II: Nisim Iarchi cu Cassierul general de Dolj.

De la Notariatul de Ilfov de Justus.

Informațiuni

Incheierile Tribunalului date pe cale de procedură grațioasă sunt susceptibile de Apel?

În ziua de 20 Ianuarie curent s'a tractat la Curtea de Casație secția I-a un recurs al d-lui N. Brătianu, în contra unei hotărâri dată de Curtea de Apel din București, asupra neadmiterii unui apel în materie de procedură grațioasă. Inalta Curte a casat hotărârea Curții de Apel, și a stabilit că *jurnalele date de tribunale în asemenea materie sunt susceptibile de apel*. Vom da publicității în numărul viitor al ziarului nostru decisiunea Curții de Casație dată în astă privință.

Au fost dese cazuri înaintea instanțelor noastre judecătorești pentru apeluri în contra jurnalelor tribunalului în materie de procedură grațioasă, și jurisprudența Curților de Apel a variat foarte mult pro și contra. Așa de exemplu s'a făcut o cerere de punere în posesiune în averea lui *de cujus* de către niște preinși moștenitori,

și tribunalul prin o închiere luată pe cale grațioasă, și fără citarea părților, a respins acea cerere. Moștenitorii au apelat la Curte, și Curtea de Apel a respins apelul ca neadmisibil în materie de procedură grațioasă. Altul a cerut autentificarea unui testament, și tribunalul n'a admis autentificarea, pe motivul că testamentul ar conține o clausă ilicită. Enormitatea refuzului tribunalului de a legaliza n'a putut fi reparată în apel, tot pentru cuvântul neadmisibilității apelului fiind vorba de o procedură grațioasă.

Altă dată tribunalele au dat închieri prin care s'au admis sau s'a respins cereri de perempțiuni care scim că se dau fără citarea părților; și Curțile de Apel au stabilit, că asemenea încheieri sunt susceptibile de apel. Pare că nedumerirea este mare la instanțele noastre de fond, și opiniunile magistraților variază. De altminterlea adese ori se ivesc chestiuni de înaltă importanță, pe cale de procedură grațioasă, și care interesează pe părți tot atât de mult ca afacerile de procedură contencioasă. Ar trebui să se stabilească o jurisprudență uniformă, care să corespundă spiritului legiuitorului, și care să tuteleze interese însemnate, ce se pot atinge și periclita, când s'ar lăsa a fi vădate numai de o singură instanță. Hotărârea mai sus citată a Curții de casație a venit la timp, și i urăm o statornicie nestrămutată.

În adevăr, ce sunt aceste jurnale sau încheieri date în procedură grațioasă, dacă nu hotărâri judecătorești. Ele statuează și decid asupra unor cereri pentru care nu sunt obligat să deschid o acțiune, și pe care instanțele judecătorești le

pot viđa fără contradictoriu; dară nu mai puțin invederat este, că statuarea ce se face prin procesul verbal încheiat, este o hotărâre judecătorească. Astfel fiind, și legea nedistingând (art. 316 pr. civ.); nici judecătorii n'au facultate a distinge. Numaî unde legea a prevădut ca o cauză să fie judecată în ultima instanță, se înțelege că nu se încap apel. În toate celelalte cazuri, în care legea nu esceptează, apelul este de drept; întru cât legea organizațiunii judiciare a prevădut două grade de jurisdicțiune, ca una din cele mai însemnate garanții acordate părților litigante.

Aceste credem sunt și motivele cari au autorizat cu drept cuvânt pe Înalta Curte a decide, că jurnalele tribunalelor în procedură grațioasă sunt susceptibile de apel.

Petre Borș

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE, SECȚIA I.

Audiența de la 15 Noembrie 1894

Președenția D-lui N. MANDREA Președinte

Societatea de Construcțiuni, A. G. Louiso și Ministerul Lucrărilor Publice
cu Primăria Galați

Publicitatea hotărârilor.— Dacă legea prescrie vre-o formulă sacramentală pentru această publicitate.

Expertii.— Pentru ce cauze pot fi recusați experții.—

Comitent.— Dacă comitentul răspunde de greșeala sa, față cu terțiile persoane, pentru lucrările ce i-a fost încredințate, și chiar când i-au fost date prin licitațiune publică.—

Obligațiunea solidară.— Când are loc.—

Quasi-delict.— Când există solidaritate în cas de quasi-delict.

(Art. 214. pr. c. și art. 1000 și 1003 c. c.)

1). În principiu, pentru publicitatea unei hotărâri nu se prescrie de legiuitor nici o formulă sacramentală, ci este destul ca hotărârea să fie citită în audiență publică.

Ast-fel, când din procesul-verbal, care constată în resumat opinia judecătorilor, reiese că hotărârea a fost pronunțată în ședință publică, cerințele legii sunt bine îndeplinite.

2). Experții pot fi recusați pentru aceleași cauze ca și judecătorii.

3) Comitentul răspunde, față cu terțiile persoane, de greșeala săvârșită cu ocaziunea executării lucrărilor ce i-au fost încredințate, chiar când acele lucrări i-au fost date prin licitațiune publică.

4) Obligațiunea solidară are loc numai în cas când este stipulată prin convențiunea părților, sau e anume prevădută de lege.

5) În caz de quasi-delict, când se impută mai multor persoane, aceste persoane sunt ținute solidar pentru despăgubiri.

Decisiunea 356/94. — Respinse ca nefondate recursurile făcute de Societatea de Construcțiuni,

A. G. Louiso și Ministerul Lucrărilor Publice contra decisiunii cu No. 150/93 pronunțată de Curtea de apel din Galați, Secția II-a, în proces cu Primăria Galați.

S'a citit raportul făcut în cauză de D-l consilier C. C. Ștefănescu.

S'a ascultat: D-nii Vericeanu și Boerescu, avocații recurentei Societăți de Construcțiuni, în desvôltarea motivelor de casare, D-l Boambă, avocatul recurentului Minister al Lucrărilor Publice, în desvôltarea motivelor de casare, și în combaterea motivelor de casare ale Societății de construcțiuni, D-l Bătzan, avocatul recurentului A. G. Louiso, în desvôltarea motivelor de casare și în combaterea motivelor Ministerului Lucrărilor Publice, D-l Boerescu în combaterea motivelor Ministerului Lucrărilor Publice și D-l Boambă în combaterea motivelor D-lui A. G. Louiso, și D-l Ciudin avocatul intimăteii Primării de Galați în combaterea tuturor motivelor de casare;

Curtea deliberând,

Având în vedere recursurile făcute de Societatea de Construcțiuni, A. G. Louiso și Ministerul Lucrărilor Publice în contra decisiunii Curței de Apel din Galați secția II No. 150/93.

Având în vedere decisiunea supusă recursului;

În ce privește recursul Societății de Construcțiuni;

Asupra primului mijloc de casare:

«Curtea de Apel prin esces de putere și fără a motiva a schimbat cestiunea care făcea obiectul litigiului, a atribuit Societății de Construcțiuni un rol pe care nu l'a avut și a refuzat de a-l obliga pe Minister să producă un registru care este actul comun al ambelor părți contractante.

«În adevăr cestiunea principală de la care atărnă: deslegarea litigiului e aceea de a se ști dacă Societatea de Construcțiuni execută canalul din strada Griviței, Urbea Galați, sub ordinele, conducerea și sub supraveghierea Statului;

«dacă Societatea putea de la sine să ia vre-o măsură de apărare, să modifice planul sau modul de execuțiune (concluzunile noastre de la Curte pag. I).

«Ei bine dacă Curtea cerceta această cestiune, iar nu alta, și dacă cercetându-o, răspundea afirmativ, atunci nu putea deslega litigiul așa cum l'a deslegat, fiindcă viola regula de drept după care întreprinzătorul de lucrări nu are nici o răspundere față cu cei de al treilea;

«Când n'a jucat de cât rolul pasiv de agent al administrațiunii executând ordinele acestuia. (Christophle, Traité de travaux publics T. II No. 570 fine).

«Pentru a eși din acest impas, Curtea a preferit să schimbe cestiunea, să schimbe natura contractului, și să facă din Societate un agent activ în loc de un agent pasiv al Ministerului Lucrărilor Publice.

«Și tocmai aceasta explică refuzul tacit al Curței de a impune Ministerului să prezinte registrul în care se trecea zilnic ordinele sale, ordine în lipsă cărora nu putea Societatea să facă nici o lucrare. Producerea a-

cestui act era de ajuns pentru a răsturna tot eșafotagiul Curței de Apel.

Având în vedere că obiectul dedus în judecată instanțelor de fond consistă în acțiunea făcută de A. G. Louiso contra Primăriei Galați, Ministerului Lucrărilor Publice și Societatea de Construcțiuni pentru faptul că Ministerul contractând cu Societatea de Construcțiuni facerea unui canal sub strada Griviței din orașul Galați, cu ocazia construirii aceluși canal s'a sdruncinat imobilul recurentului Louiso, cauzându-i pagube, cari au fost fixate de Curtea de Apel la suma de lei 45000, sumă la care a fost condamnată Societatea de Construcțiuni să plătească Ministerului de Lucrări Publice, iar acesta să răspundă aceiași sumă lui Louiso, apărând pe Primăria de Galați de verice despăgubiri;

Considerând că punctele care formează obiectul acestui mijloc de casare sunt chestiuni de fapt, asupra cărora judecătorul fondului are o putere suverană de apreciațiune și hotărârea sa în această privință, nu poate fi censurată de Curtea de Casațiune;

Că ast-fel fiind din acest punct de vedere, mijlocul invocat cătă a fi respins ca neintemeiat.

Asupra motivului al II-lea de casare :

«Curtea violează principiul publicității, pe cât timp sentința pronunțată în ziua de 21 Ianuarie 1893 (fila 84 a dos. curței) nu coprinde formula „dată și citită” etc.

«Prin această sentință Curtea, după debateri și concludențe asupra fondului, anulase prima expertisă și ordonase o a doua; așa dar s'a creat o situațiune asupra căreia Curtea nu mai putea reveni. Prin urmare era dator să se pronunțe sentința sa în mod public.»

Considerând în principiu că pentru publicitatea unei sentințe nu se prescrie de legiuitor nici o formulă sacramentală, ci prevede numai ca hotărârea să fie citită în audiență publică;

Că prin urmare, când din procesul-verbal care constată în resumat opinia judecătorilor reese că hotărârea a fost pronunțată în ședință publică, cerințele legii sunt bine îndeplinite;

Considerând în specie că, în frontispiciul procesului verbal de la 21 Ianuarie 1893, sunt scrise cuvintele «audiența de la 21 Ianuarie 1893» din care rezultă învedere că citirea hotărârei Curței de Apel s'a săvârșit în ședință publică;

Că așa fiind mijlocul invocat cătă a fi respins ca neintemeiat.

Asupra motivului III-lea de casare :

«Curtea violează, în fine art. 214 pr. civ. și confundă personalul justiției cu personalul administrativ, săvârșind și o eroare grosieră de fapt, când respinge recusarea expertului Davidescu, de și recunoaște că este în serviciul părții adverse, și când se folosește de o greșeală de nume de și recusarea noastră era generală și se referă la toți agenții administrativi fără osebire. (Încheierea Curței din 4 Martie 1893)»

Având în vedere dispozițiunile art. 214 din pr. civ. după care experții pot fi recuși pentru aceleași cauze ca și judecătorii;

Că în specie Curtea de Apel constată că recusarea făcută de recurent în persoana expertului, nu intră în casurile recusării prevăzute de menționatul art. 214 din pr. civ.;

Că prin acest mod de a judeca, Curtea nu a violat întru nimic dispozițiunile citatului text de lege, nici i se poate imputa că ar fi săvârșit vre-o eroare grosieră de fapt, care de altminterea, această eroare nu se poate imputa de cât recurentului, care a cerut recusarea în persoana altui expert de cât acela numit de Curtea de Apel;

Că ast-fel fiind și acest mijloc cătă a fi respins ca neintemeiat,

În ce privește recursul făcut de Ministerul Lucrărilor Publice :

Asupra motivului invocat :

«Greșită aplicare a art. 1000 c. civ., Statul neputând fi răspunzător de greșelile personale comise de un antreprenor cu ocaziunea executării lucrărilor luate cu licitație publică».

Considerând că Societatea de Construcțiuni executând lucrarea canalului pentru Ministerul Lucrărilor Publice, după principiile stabilite de art. 1000 c. civ., urmează a răspunde în calitatea sa de comitent al Ministerului față cu terțele persoane de greșala săvârșită cu ocaziunea executării lucrărilor ce i-au fost încredințate;

Că această obligație trebuie să fie în toate cazurile, fie că statul, adică Ministerul Lucrărilor Publice, care ar fi însărcinat a executa lucrarea, fie în urma unei înțelegeri private, fie în urma unei licitațiuni publice, că ținerea licitației nu schimbă îndatorirea ce decurge din art. 1000 c. civ. când s'a ținut licitație Statul e comitent și acela care a obținut lucrarea în urma licitației ținute în cazul de față Societatea de Construcțiuni este prepus;

Că prin urmare și acest mijloc e neintemeiat.

În ce privește recursul făcut de A. G. Louiso.

Asupra mijlocului de casare :

«Toți agenții unui quasi-delicț precum și persoanele civilmente responsabile fiind responsabili în solidum.

«Rău Curtea de Galați și fără nici o motivare apără în totul pe comuna Galați iar pe Societatea de Construcțiuni o condamnă numai către Ministerul Lucrărilor Publice».

Considerând că obligațiunea solidară are loc numai în cas când este stipulată prin convențiunea părților sau e anume prevăzută de lege.

Considerând că de și este adevărat că legiuitorul prin art. 1003 din c. civ. prevede solidaritatea pentru toți acei cari ar comite un quasi-delicț, întru cât însă în specie, Curtea de Apel constată în fapt că quasi-delicțul este săvârșit numai de Societatea de Construcțiuni, cu drept cuvânt a apărut pe comuna Galați de verice responsabilitate în cauză, și a condamnat numai întâi pe Societatea de Construcțiuni ca prepus și pe Ministerul Lucrărilor Publice ca comitent;

Că ast-fel fiind și acest mijloc urmează a fi respins ca neintemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea respinge recursurile,

Audiența de la 15 Noembrie 1894

Președinția D-lui N. MANDREA Președinte

Ministerul de Resbel cu Locot. Ghiță Nicolau

Prescripțiune. — Prescripțiunea de cinci ani.

La ce creanțe se aplică prescripția de cinci ani.

Pensiune. — Dacă prescripția de cinci ani se aplică și la pensiunile datorite de stat.

Prescripțiunea de cinci ani. — Cum ar trebui să se calculeze acei cinci ani.

(Art. 1097 și 1865 din codul civil).

Prescripțiunea de 5 ani se aplică la toate creanțele cari nu au de obiect capitaluri, ci prestații periodice cari sunt venituri.

Această prescripțiune se aplică și la pensiile datorite de Stat, și cari n'au fost reclamate cinci ani, pentru că aceste pensii sunt creanțe cari au de obiect o prestație periodică și determinată.

Pentru calcularea acestor cinci ani trebuie a se admite ca punct de plecare cererea în judecată, sau actul interruptiv al prescripțiunei; prin urmare debitorul nu poate opune prescripția dobândzilor sau prestațiilor periodice cuvenite pentru cei cinci ani d'inainte de cererea în judecată, ci pentru timpul d'inainte de acei cinci ani.

Decisiunea 354/94. — Respins ca nefondat recursul făcut de Ministerul de Resbel contra decisiunei cu No. 71/94 a Curței de Apel din Iași, secția II dată în proces cu Locot. Ghiță Nicolau.

S'a citit raportul făcut în cauză de D-l consilier Predescu.

S'au ascultat: D-l Papadat, avocatul recurentului Minister de Resbel, în desvoltarea motivelor de casare, și D-l Ioanin, din partea intimatului Locot. Ghiță Nicolau în combateri;

Curtea deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Violarea art. 1207 combinat cu art. 1867 cod. civ. Curtea de Apel stabilește că drepturile la pensiune al D-lui Locot. G. Nicolau au fost recunoscute la 25 Februarie 1886 și că a reclamat diferența la 8 Ianuarie 1893. Cu toate acestea Statul invocând prescripțiunea prevădută de art. 1907.

«Curtea de și recunoaște prescripțiunea împlinită în favoarea Statului, însă în loc de a calcula că periodul cincinal era împlinit la 25 Februarie 1891, adică când se împlinesc cei 5 ani de la nașterea dreptului, calculează acești 5 ani de la 8 Ianuarie 1893 data reclamației îndărăt ceia ce este contra principiului stabilit de art. 1867 c. civ.

«Procedând ast-fel Curtea violează citatele texte de lege».

Având în vedere decisiunea supusă recursului;

Considerând că rezultă din dispoziția finală a art. 1907 c. civ. că prescripția de cinci ani se aplică nu numai la acele creanțe enumerate în aliniatele 1, 2 și 3 de sub acest articol ci la toate creanțele care însușesc natura celor enunțate, adică la acelea care nu au

de obiect capitaluri, ci prestații periodice, care sunt venituri; că, prin stabilirea acestei prescripțiuni legiuitorul a voit a împiedica ruina debitorului a cărui datorie s'ar mări neîncetat prin acumularea prestațiilor periodice pe care creditorul, din negligență, nu le a reclamat;

Considerând că prescripția de cinci ani are a se aplica și la pensiile datorite de Stat, și care nu au fost reclamate cinci ani, pentru că ele sunt creanțele care au de obiect o prestație periodică și determinată;

Considerând că deși art. 1907 nu lămurește ce sunt acei cinci ani și când ei încep a curge, totuși însă, ținând seamă de cauzele de intrerupere civilă, precum sunt definite și regulate prin art. 1865 din codul civil trebuie să zicem că pentru calcularea celor cinci ani, trebuie a se admite ca punct de plecare cererea în judecată, sau actul interruptiv al prescripțiunei, conform art. 1865 din codul civil; că prin urmare debitorul nu poate opune prescripția dobândzilor sau prestațiilor periodice cuvenite pentru cei cinci ani d'inainte de cererea în judecată, ci pentru timpul d'inainte de acei cinci ani;

Considerând că ast-fel fiind în specie, este învederat că Statul poate opune prescripțiunea nu pentru întreaga diferență de pensie cuvenită de la 1886 și până la cererea în judecată, ci numai pentru timpul anterior celor cinci ani împliniți la cererea în judecată;

Că, prin acest mod de a judeca, Curtea de Apel a făcut o justă aplicațiune citatului art. 1907 din c. civ. și prin urmare mijlocul invocat cătă a fi respins ca neîntemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul.

INALTA CURTE DE CASAȚIE, SECȚIA II.

Audiența de la 16 Ianuarie 1895

Președinția D-lui G.R. LAHOVARI Președinte

Al. Vilner și alți nouă alegători contra decisiunei No. 29/94 a curții cu jurați din jud. Bacău.

Delict electoral. — Cine poate intenta și susține acțiunea publică, pentru delictelor comise în timpul alegerilor, când ministerul public nu ia inițiativa. — Dacă cei 10 alegători ce pot intenta și susține această acțiune, au toate prerogativele ministerului public. — Dacă în asemenea cas ministerul public mai poate face parte din constituirea curții. — Dacă cei 10 alegători sunt în drept a exercita dreptul de recusațiune în persoana juraților.

(Art. 134 din legea electorală).

Legiuitorul dând dreptul, — în caz când ministeriul public n'ar lua inițiativa, — la zece alegători să intențeze și să susțină acțiunea publică pentru pedepsirea tuturilor delictelor comise în timpul alegerilor, prin aceasta nu a făcut din acești alegători niște simpli denunțatori, ci i-a investit cu caracterul și prerogativele, întru cât privește delictelor electorale, ce le are ministeriul public după dreptul comun.

Ast-fel, toate atribuțiunile ce le-ar fi avut ministeriul public trecând la cei zece alegători, densusul nu mai poate face parte din constituirea Curții, și deci dreptul de a recusa pe jurații aparține tot celor zece alegători.

Decisia No. 16/95. — Casată decisiunea curții cu jurați din județul Bacău cu No. 29/94.

S'a citit raportul făcut în cauză de D-l consilier N. Predescu.

S'au ascultat: D-l Al. Vilner, personal și în numele recurenților Ion G. Leca, Caton G. Leca, Junius I. Leca, Leon Sachelary, Emanuel Neagu, D. I. Leca, I. G. Leca, Ion Kiriak, C. Vlaicu, D. I. Georgescu și G. Esarchu, în desvoltarea motivelor de casare, precum și D-l procuror de secții Cîru Oeconomu, în concluziuni.

Curtea deliberând,

Asupra motivului de casare:

«Curtea cu jurați din Bacău ne a refuzat dreptul de recusațiune a juraților în acest proces în care noi eram acei ce exercitam acțiunea publică; iar nici cum D-l procuror căruia i s'a recunoscut dreptul de recusațiune prin violarea art. 134 din legea electorală».

Având în vedere că din dosar rezultă că, în ziua de 11 Ianuarie 1894, zece alegători din județul Bacău au intentat acțiune publică, în baza art. 134 legea electorală, contra lui N. Cocea, sub-prefectul plășei Siretul de jos, și lui Niculae Foamete, Primarul com. Botești, aceiași plasă și județ, pentru faptul că N. Cocea a ordonat, și N. Foamete în temeiul acestui ordin, contra decretului regal No. 4026 din 1893 publicat în Monitorul Oficial No. 197 din 1893, a săvârșit alegerea comunei Botești în ziua de 1 Ianuarie 1894, pe când acea alegere trebuia după menționatul decret să se efectueze în ziua de 2 Ianuarie, aceleași an, falsificând cu această ocazie, toate actele alegerii precum și certificatele preșinșilor delegați aleși în acea zi;

Că înaintea Curței cu jurați, cu ocazia formării comisiei juriului, Al. Vilner, unul din cei zece alegători a ridicat incidentul că procurorul n'are dreptul de recusare, căci acuzarea urmând a se susține de dânsii conform art. 134 din legea electorală, ei sunt Ministerul Public și că Procurorul nici n'ar trebui să ia parte în constituirea curței, incident care a fost respins de Curte pe motiv că Ministerul Public făcând parte integrantă și esențială din Curtea cu Jurați, și el asistind la dezbateri ca parte principală, nu poate fi recusat și are dreptul a recusa pe jurați;

Că în urma respingerii acestui incident, cei zece alegători s'a retras din sala Curței declarând că 'și rezervă menținerea acțiunii, iar Curtea a declarat acțiunea închisă.

Considerând că legiuitorul prin art. 134 legea electorală, acordă dreptul d'a intenta și susține acțiunea publică, în cas când Ministerul Public n'ar lua inițiativa, unui număr de zece alegători, pentru pedepsirea tuturor delictelor comise în timpul alegerilor.

Considerând chiar după termenii legii caracterul și prerogativa acestor 10 alegători, sunt în cât privește delictele săvârșite în timpul alegerilor, acelea ce după dreptul comun le însușesc membrii Minist. public, iar nu ale unor denunțatori căci legea face dintr'înșii, nu nisce simpli denunțatori, ci adevărați acuzatori publici;

Că dar toate atribuțiunile ce le ar fi avut Minist.

public, dacă dînsul ar fi intentat acțiunea publică, trecând la cei zece alegători, dînsul numai poate face parte din constituirea Curței; că așa fiind cei zece alegători au exercițiul deplin al acestei acțiuni și prin urmare și dreptul de recusațiune;

Că în specie, Curtea, pe de o parte constatând prin jurnalul său No. 26 de la 4 Aprilie 1894 că Ministerul Public n'a luat inițiativa urmăririi delictului electoral ce se pretinde că ar fi comis N. Cocea și N. Fomete, iar pe de alta prin decisia atacată cu recurs refuzând dreptul de recusațiune celor 10 alegători, cari intentase acțiunea publică contra sus numiților, a violat în adevăr și a interpretat rău art. 134 legea electorală.

Pentru aceste motive, Curtea casează.

CURTEA DE APEL DIN GALAȚI SECȚIA I.

Audiența de la 18 Octombrie 1894

Decis. No. 128

Președenția D-lui N. ȘIȘMAN, Președinte

Petre Naum Petru cu Atina Mateescu, Elpida D. Popescu, Efrosina G. Nicolau și cu interzisul Stelian Naum Petru

Esire din indivisiune. — Dacă un coerede poate fi obligat să rămână în indivisiune.

Raport. — Dacă coerele trebuie a raporta la succesiune tot ce a primit de la defunct ca dar. — Când nu poate fi obligat a raporta.

Raport. — De când sunt datorite fructele și interesele lucrurilor supuse raportului.

(Art. 728, 751 și 762 codul civil).

Nimeni nu poate fi obligat a rămânea în indivisiune; ast-fel un coerede poate ori-când cere împărțeala succesiunii chiar când ar exista convențiuni sau prohibițiuni contrarii.

2) *Fiul său descendentul care vine la succesiune, chiar sub beneficiu de inventariu, împreună cu frații ori cu surorile sale, sau cu descendenții acestora, trebuie a raporta coerezilor săi tot ce a primit de la defunct prin dar, atât direct cât și indirect, afară de casul când donatorul a dispus alt-fel.*

3) *Fructele și interesele lucrurilor supuse raportului nu sunt datorite de cât din ziua deschiderii succesiunii.*

S'au ascultat: D-l avocat G. Cocias, din partea apelantului Petre Naum Petru, D-l T. Dobrescu, curatorele interzisului Stelian Naum Petru, și D-nul avocat Moiescu din partea apelantelor Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Efrosina G. Nicolau.

Curtea deliberând:

Având în vedere apelurile făcute de P. N. Petru pe de o parte și Atina Mateescu, Elpida Major D. Popescu și Efrosina G. Nicolau pe de altă parte, contra sentinței tribunalului Brăila No. 18/94, apeluri care s'au conexas prin procesul verbal No. 951 din 13 Maiu 1894.

Ascultând părți și pe D-l procuror în concluziuni.

Având în vedere că acest proces are de obiect: 1) acțiunea făcută de Petrache Naum Petru, de a se face partagiul averii de succesiune rămasă pe urma defunctului său părinte Naum Petru, între dînsul și cei-l-alți

comoștenitori și anume: Atina Mateescu, Elpida D. Popescu, Efrosina G. Nicolau și interzisul Stelian Naum. Petru, reprezentați prin curatorele ad-hoc T. Dobrescu; 2) acțiunea făcută de comoștenitoarele: Atina Mateescu Elpida D. Popescu și Efrosina G. Nicolau de a se condamna fratele lor Naum Petru a raporta la masa succesiunii două imobile din Brăila Str. Golești și Rahovei, precum și suma de 20000 lei cu venitul lor și 3) acțiunea făcută de Petre Naum Petru și Stelian Naum Petru, acesta prin curatorele sœur, de a se condamna surorile lor Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Efrosina G. Nicolau să raporteze la masa succesiunii averea mobilă și imobilă ce au primit de la defunctul lor părinte Naum Petru ca dotă și dar, cu venitul lor de la deschiderea succesiunii;

Având în vedere că tribunalul prin sentința apelată: 1) admite acțiunea de partaj făcută de Petre Naum Petru, contra comoștenitorilor sœur: Atina Mateescu, Elpida D. Popescu, Efrosina G. Nicolau și interzisul Stelian N. Petru, recunoscându-le câte o parte egală în succesiunea defunctului lor părinte Naum Petru; 2) admite în parte acțiunea de raport făcută de Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Efrosina G. Nicolau în contra lui Petre Naum Petru și condamnă pe acesta a raporta la masa succesiunii suma de 604 napoleoni cu dobânda de la data cererii, respingându-le cererea de a se obliga P. N. Petru să raporteze imobilele din str. Golești și Rahovei precum și suma de 20000 lei; și al 3) admite acțiunea de raport făcută de P. N. Petru și Stelian N. Petru prin curatorele sœur și condamnă pe Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Efrosina G. Nicolau a raporta la masa succesiunii def. Naum Petru averea mobilă și imobilă cu venitul lor ce a primit ca dotă și dar și anume: Atina Mateescu imobilul de pe Str. Germană No. 11, trei ochiuri de magazii și un pod în portul Brăila, str. Misișilor cu venitul lor în suma de 12197 lei 45 bani precum și suma de 8000 lei valoarea trusoului.

Elpida Major D. Popescu imobilul de pe str. Germană No. 9, două ochiuri de magasiu de pe str. Productelor cu venitul lor în sumă de 11000 lei precum și suma de 6000 lei valoarea trusoului; și

Efrosina G. Nicolau imobilul după str. Cazarmei No. 6, trei ochiuri de magasiu cu podul lor de pe str. Productelor cu venitul lor, în sumă de 8000 lei, precum și suma de 16500 lei băni în numerariu și valoarea trusoului.

Având în vedere că Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Efrosina G. Nicolau prin apelul lor tind: a se condamna fratele lor Petrache Naum Petru, de a raporta la masa succesiunii, nu suma de 604 napoleoni la care s'a condamnat de tribunal, ci imobilele din Brăila str. Golești și str. Rahovei, precum și suma de 20000 lei cu venitul lor de la 20 Iunie 1891 când s'a deschis succesiunea defunctului Naum Petru iară apelul lui Petrache Naum Petru consistă: a) de a se respinge acțiunea de raport făcută în contra sa și a fi apărat de a raporta suma de 604 napoleoni la care s'a condamnat de tribunal și b) de a se condamna surorile sale Atina Mateescu, Elpida Major D. Popescu și Efrosina G. Nicola

să raporteze la masa succesiunii venitul averii mobile și imobilă ce au primit ca dotă și dar de la 20 Iunie 1891 când s'a deschis succesiunea și până la facerea partagiului definitiv, iară nu numai pentru doi ani la cât s'a condamnat de Tribunal.

În ceea ce privește acțiunea de partagiu făcut de Petre Naum Petru.

Considerând că conform art. 728 din cod. civil, nimeni nu poate fi obligat a rămâne în indiviziune, un coerede poate orî când cere împărțeala succesiunii chiar când ar esista convențiunii sau prohibițiunii contrarii;

Considerând în specie că toți succesorii defunctului Naum Petru și anume: Petre Naum Petru, Atina Mateescu, Elpida D. Popescu, Efrosina G. Nicolau și T. Dobrescu curatorele ad-hoc al interzisului Stelian Naum Petru, și au recunoscut reciproc calitatea de fiu legitim al defunctului Naum Petru, încetat din viață în ziua de 20 Iunie 1891.

Că așa fiind au dreptul de a succeda cu câte o parte egală în succesiunea părintelui lor Naum Petru.

În ceea ce privește acțiunea de raport făcută de Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Efrosina G. Nicolau în contra lui Petre Naum Petru.

Având în vedere că Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Efrosina G. Nicolau, atât la tribunal cât și astăzi în instanță au cerut a se condamna Petre Naum Petru a raporta la masa succesiunii: 1) un imobil din Brăila str. Golești în care numitul lor frate locuiește; 2) un imobil tot din Brăila str. Rahovei și al 3) suma de 20000 lei compusă din diferite sume primite de Petre Naum Petru la diferite epoci, de la defunctul lor părinte Naum Petru.

Având în vedere că Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Efrosina G. Nicolau în susținerea apelului lor au invocat: că de și imobilele din str. Golești și str. Rahovei n'au aparținut defunctului lor părinte Naum Petru, însă au fost cumpărate de Petre Naum Petru cu băni dați de numitul defunct, în cât fratele lor Petre Naum Petru este dator de a raporta la masa succesiunii, menționatele imobile cu venitul lor de la deschiderea succesiunii, iar în privința sumei de 20000 lei, a susținut că din registru domestic ținut de defunctul Naum Petru să constată, că la diferite epoci Petre Naum Petru a primit diferite sume de la numitul defunct care toate se ridică la cifra de 20000 lei, pe care urmează a o raporta la masa succesiunii cu venitul ei.

Având în vedere motivele de drept și de fapt din sentința apelată, relativă la această acțiune pe care Curtea găsindu-le întemeiate le adoptă în totul.

Având în vedere că de și tribunalul condamnă pe Petre Naum Petru a raporta la masa succesiunii defunctului Naum Petru suma de 604 napoleoni cu procente numai de la data cererii, însă conform art. 762 cod. civ. urmează ca Petre Naum Petru să fie condamnat a raporta la masa succesiunii arătata sumă cu procente legale de la data deschiderii succesiunii defunctului Naum Petru, 20 Iunie 1891, lucru care s'a recunoscut de ambele părți astăzi în instanță.

În ceea ce privește acțiunea de raport făcută de Pe-

tre Naum Petru contra surorilor sale Atina Mateescu, Elpida Major Popescu și Eufrosina G. Nicolau :

Considerând că conform art. 751 din cod. civ. fiul său descendentele care vine la succesiune, chiar sub beneficiu de inventariu, împreună cu frații ori cu surorile sale, sau cu descendenții acestora trebuie a raporta coerezilor săi tot ce au primit de la defunct prin dar, atât direct cât și indirect, afară de cazul când donatoarele a dispus alt-fel ;

Considerând că conform art. 762 cod. civ. fructele și interesele lucrurilor supuse raportului, nu sunt debite de cât din ziua deschiderii succesiunii ;

Considerând în specie că Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Eufrosina G. Nicolau, atât la tribunal cât și astăzi în instanță, au recunoscut că sunt datoare a raporta la masa succesiunii defunctului lor părinte Naum Petru, averea mobilă și imobilă ce au primit ca dotă și dar cu venitul lor de la 20 Iunie 1891, când s'a deschis succesiunea defunctului lor părinte și a nume :

Atina Mateescu, imobilul de pe strada Germană No. 11, trei ochiuri de magazii și un pod în portul Brăila str. Misișilor, cum și suma de 8000 lei valoarea trusoului.

Elpida Major D. Popescu, imobilul de pe strada Germană No. 9, două ochiuri de magazii de pe strada Productelor, precum și 6000 mi. de lei valoarea trusoului.

Eufrosina G. Nicolau, imobilul de pe strada Cazărnei No. 6, două ochiuri de magazii cu podul lor, de pe strada Productelor precum și lei 1650 banii în numerar și valoarea trusoului.

Considerând că față cu dispozițiunile art. 762 c. civ. și cu recunoașterea făcută în instanță de Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Eufrosina G. Nicolau că sunt datoare a raporta la masa succesiunii veniturile averii mobiliare și imobiliare primită de dânselle ca dotă și dar de la defunctul lor părinte de la deschiderea succesiunii, dispozițiunea din sentința tribunalului care le condamnă a raporta numai veniturile imobilelor calculate pe doi ani, este greșită, pentru că dânselle urmează a raporta pe lângă venitul averii imobiliare și venitul averii mobiliare pe tot timpul de la deschiderea succesiunii și până la facerea partagiului, calcul care urmează a se face cu ocaziunea compunerii masei succesoriale și a facerii loturilor, prin urmare apelul făcut de Petre Naum Petru în ce privește acțiunea de raport făcută de dânsul, contra surorilor sale Atina Mateescu, Elpida D. Popescu și Eufrosina G. Nicolau fiind fondată câtă a se admite și a se condamna surorile sale, să raporteze averea mobilă și imobilă arătată mai sus, pe care au primit-o ca dotă și dar de la defunctul lor părinte, împreună cu veniturile de la 20 Iunie 1891 data deschiderii succesiunii, până la facerea partagiului.

Considerând că părțile neridicând nici o obiecțiune în privința dispozițiunii din sentința apelată, relativ la numirea expertului și facerea operațiunilor partagiului această dispozițiune urmează a fi menținută,

Că așa fiind urmează a se respinge apelul făcut de Atina Mateescu, Elpida Major D. Popescu și Eufrosina G. Nicolau și a se admite în parte apelul făcut de Petre Naum Petru.

Pentru aceste motive, în unire cu d. procuror, Curtea, respinge apelul făcut de Elpidia Popescu, Atina Mateescu și Eufrosina G. Nicolau.

Admite în parte apelul făcut de Petre Naum Petru, Reformă în parte sentința tribunalului Brăila No. 18 din 1894 și prin consecință admite acțiunea de partagiu. (ss) G. C. Șişman, P. Ionescu, G. Stoicescu, Fr. Papp.

TRIBUNALUL DOLJII SECȚIA II.

Audiența de la 8 Octombrie 1894.

Sentința civilă 393/94

Președinția D-lui M. MAINESCU Președinte

Nisim Iarchi cu Casieria Generală de Dolj

Băuturi spirtoase. — Licență. — Dacă cel ce vinde băuturi spirtoase pe socoteala altuia, poate fi supus personal la plata taxei de licență.

Cel ce vinde băuturi spirtoase pe comptul altuia, al unei case de comerț, ca reprezentant al acelei case, nu poate fi supus el personal la plata taxei de licență.

S'a ascultat : D-l I. Stoicescu, avocatul apelantului în desvoltarea motivelor de apel și D-l avocat public Varlam, în combateri.

Tribunalul deliberând a pronunțat următoarea sentință, care s'a redactat de D-l Președinte Mainescu :

Asupra apelului făcut de Nisim Iarchi, contra procesului verbal cu data de trei-zeci Iulie a. c. dresat de D-l controlor șef al acestui district, prin care este obligat a plăti una mie două sute lei amendă, pentru faptul că a contravenit la legea licențelor vinzând en gros băuturi spirtoase fără să posedeze licență.

Având în vedere actele cauzei și susținerile părților.

Considerând că din contractul intervenit între apelant și Samuel N. Ergas, autentificat de trib. Prahova la No. 1043 din 1894, rezultă că apelantul Nisim Iarchi este angajat ca comisionar la casa Ergas a vinde pentru comptul și în numele d-lui Samuel Ergas toate cantitățile de spirt, țuică și alte băuturi ce se vor expedia de la fabricile și din depozitele zisei case, prin urmare din acest contract stabilindu-se că numitul apelant vinde marfa de băuturi spirtoase în numele și pe comptul casei Ergas, nu i se poate pretinde să posedeze licența dânsul de oare-ce vînzarea nu o face în numele său și ast-fel fiind imputațiunea ce i se aduce că ar fi contravenit la legea licențelor, este nefondată și ca atare urmează a fi apărât de amenda la care se găsește condamnat prin procesul-verbal apelat.

Pentru aceste motive ;

Admite apelul făcut de Nisim Iarchi, infirmă procesul-verbal apelat etc.

(ss) M. Mainescu, Th. A. Brăiloiu.

De la tribunalul de notariat Ilfov

Din minuțioasa statistică comparativă a lucrărilor făcute prin secția de notariat a tribunalului de Ilfov, lucrată de d. Gh. Dumitrescu, unul din grefierii acestei secțiuni, după cifrele culese din registrele și actele tribunalului, se constată că numărul intrărilor în 1893 a fost de 30.800, pe când în expiratul an 1894 a fost de 32.272, deci o diferență în plus de 1472.

Numărul actelor autentice pe 1893 a fost de 10.627, pe când în 1894 de 11.141 ce au necesitat 33.423 procese-verbale.

Împărțite după felurilor: în 1893 au fost 2369 acte de vânzare, fie silite, voluntare, fie prin bună învoială, iar acte de ipotecă în număr de 1201, pe când în 1894 vânzările au fost în număr de 2526, iar ipotecile în număr de 1600, deci pe 1894 aceste două specii de acte au sporit: la vânzări cu 157 de acte, iar la ipotecă cu 399 acte.

Vânzările în 1894 au ajuns suma de 25.162.967 lei iar ipotecile reprezenta capitalul de 42.245.163,10. Calculându-se taxa de 2 la sută pentru vânzări, statul a încasat de la aceste acte lei 503.259,34, iar cu 50 bani la sută pentru ipotecă, s'a plătit fiscolei lei 211.225,82.

Ast-fel că ipotecile și vânzările efectuate în expiratul an 1894, prin secția notariatului, a făcut să circuleze un capital de lei 67.408.130,10 și statul să încaseze rotunda sumă de lei 714.485,15.

Deci secția notariatului, din punctul de vedere al operațiunilor bănești, se poate compara cu ori-ce bursă, ori-ce casă de operațiuni; lucrările ei dar sunt în măsură a ne spune starea de criză și belșug a societății noastre.

Lucrarea dar a d-lui grefier Dumitrescu arată importanța serviciului acestei secțiuni, și ar fi bine ca cei în drept să avizeze la măsurile necesare pentru îmbunătățirea acestei secțiuni; căci dacă pe fie care an lucrările ei cresc atât de simțitor, este evident că actualul ei personal va ajunge să nu mai poată face față atâtor aglomerări de lucrări, fără ca să se mărească personalul și separe secția de notariat de secția de urmărire, care ași sunt contopite într-o singură secțiune, ceea-ce d'alt-fel ar fi și foarte drept; de ce oare lucrările de notariat să fie întrerupte de lucrările de urmărire și vice-versa? de ce părțile să fie obligate, și aceasta în dauna lor, d'a aștepta ore întregi cu actele în mână până să iasă judecătorii de la lucrările de urmărire, vânzări silite, popriri, și contestațiuni, cari se fac în ședință?

De și aci e un judecător mai mult ca la cele-lalte secții, totuși nu este de ajuns, căci se poate întâmpla cas de boală, delegațiuni la domiciliu pentru consimțământ etc., ast-fel că nu rămâne judecător de cât atât cât trebuie pentru ședință; dovadă, rapoartele președintelui d'a i se delega judecătorii de la cele-lalte secții. Dar chiar dacă s'ar înmulți personalul, publicul tot va avea a suferi, dacă nu se va separa personalul după natura lucrărilor.

Afară de aceasta personalul din grefă, este insuficient și după cum mi-a afirmat însuși d-l grefier Dumitrescu, funcționarii acestei secțiuni nu mai sunt funcționarii, ei curat robi. Aci funcționarul vine de la 9 ore dimineața și lucrează într'un local insalubru, infect, din cauză că grefa e la un loc cu sala pașilor perduți, și

continuă până la 5 ore seara, adică 8 ore, și de este condicăr, își ia condica, iar de nu, acte autentice spre a lucra acasă, fie a trece în condică, fie a face 15--18 procese verbale, destul de lungi și obositoare, privându-se în cele mai multe zile de ori-ce repaus și distracții.

Ei bine? ce lege excepțională obligă pe acești oameni a nu se bucura și ei de restul zilei, de odihna și repausul nopții, după cum se bucură și cei-l'alți funcționarii? și dacă dar, nu e nici o lege, ci numai devotamentul lor, atunci de ce acești funcționarii, după urma cărora statul beneficiază atât de mult nu sunt și dănașii recompensați pentru aceste sacrificii plătinându-se un salariu potrivit muncii ce depun?

Credem că înmulțirea personalului și sporul salariilor la funcționarii grefei din secția de notariat, se impune.

Justus.

INFORMAȚIUNI

În fine dorința noastră s'a realizat. D. Codreanu, proprietarul ziarului nostru, în urma asociațiunii ce a făcut a instalat o Lito-Tipografie sub firma Codreanu & Săvoiu în Calea Rahovei No. 5 vis-a-vis de Palatul de Justiție, unde s'a și imprimat acest număr. Ast-fel dar de aci înainte vom fi în plăcuta pozițiune de a realiza toate îmbunătățirile ce am promis, căci firma Codreanu & Săvoiu, în a cărei editură va apare ziarul, nu va cruța nici o cheltuială pentru a face ca «Curierul Judiciar» să fie unicul ziar de drept, care să corespundă în totul cerințelor unui asemenea ziar.

Cu această ocaziune rugăm pe amicii și cititorii ziarului nostru, atât avocați și magistrați, cari vor avea de imprimat veri-o operă de a d-lor, precum și comercianții și industriașii ce vor avea de imprimat anunțuri, reclame și computuri, registre și ori-ce lucrări mercantile și de lux, să se adreseze cu încredere LITO-TIPOGRAFII CODREANU & SAVOIU, București, CALEA RAHOVEI NO. 5, vis-a-vis de Palatul de justiție, căci garantăm a fi bine serviți și cu prețuri reduse.

Cu numărul viitor vom reîncepe publicarea interesantului și savantului studiu asupra Dreptului Comercial «Despre Falimente» al amicului și colaboratorului nostru d. C. N. Toneanu, distinsul membru al baroului gălățian.

Vineri 27 cor. s'a judecat la tribunalul Ilfov, secția III, procesul studentului C. Ionescu, dat judecăței pentru (?) manifestațiunile studenților la 14 Septembrie.

Inculpatul, asistat de mai mulți distinși membrii ai baroului bucureștean, a cerut amânarea spre a propune martori în descărcarea sa. Tribunalul refuzând, C. Ionescu și apărătorii săi s'au retras, și a fost condamnat în lipsă la 6 luni și 1 zi închisoare corecțională.

Tot Vineri, Curtea de Apel din București, secția II-a, a amânat judecarea apelului lui Păun Drăghicescu, condamnat de tribunalul Ilfov la 4 ani pentru că a lovit pe ministrul Tache Ionescu, pentru că inculpatul să propună martori cu cari să dovedească că premeditare nu a existat.

Cererea lui Drăghicescu de a fi liberat pe cauțiune a fost respinsă de Curte.

Procesul se va judeca la 13 Februarie.

Anunț onor. public că de 19 ani fiind neconținut ocupat în serviciul spitalelor, și de 14 ani profesor de medicină, tratez cu o deosebită artă și știință MALADIILE VENERICE, MALADIILE INTERNE ȘI CHIRURGICALE, BOALELE DE OCHI ȘI URECHI, și pot da ajutor în ori-ce împrejurare care reclamă prezența medicului.

Dr. Ionescu-Buzău
Strada Antim No. 8 București